

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 678/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 5 sierpnia 2022 roku sygn. akt VII K 769/20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	<p>1. zarzut obrazy przepisów prawa procesowego mogącej mieć wpływ na treść zapadłego wyroku tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk polegający na błędnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego tj. zeznań I. P., I. W. i pokrzywdzonego;</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogącego mieć wpływ na jego treść poprzez ustalenie, iż całokształt ujawnionych dowodów nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	

	zarzucanego mu czynu;		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Na wstępie, wobec tego, iż przedstawione przez skarżącego zarzuty są ze sobą zbieżne, albowiem ewentualny błąd w ustaleniach faktycznych, ma być w istocie wynikiem naruszenia przepisów postępowania, sąd uznaje za stosowne odniesienie się do obydwu zgłoszonych zarzutów jednocześnie. Zarzuty skarżącego należało uznać za chybione, będące w istocie polemiką i wyrazem niezadowolenia ze słusznego orzeczenia sądu I instancji. W pierwszej kolejności należy wskazać, że sąd rejonowy			

przeprowadził
szeroko
zakrojone
postępowanie
dowodowe w
którym
uwzględnił
zarówno wnioski
dowodowe
oskarżyciela
publicznego, jak
i oskarżonego
i jego obrońcy,
w następstwie
czego poczynił
prawidłowe i
wiarygodne
ustalenia
faktyczne i to na
nich oparł swój
wyrok. Skarżący
przez swoją
apelację chce
wykazać --- co
wynika również
z uzasadnienia
środka
zaskarżenia, że
sąd rejonowy
prawidłowo
oceniając
zebrany w
sprawie materiał
dowodowy
powinien
przychylić się
do wniosków
oskarżyciela
publicznego w
zakresie
sprawstwa i
uznać
oskarżonego za
winnego. Z
takim
twierdzeniem
nie można się
zgodzić,
albowiem jak
prawidłowo

ustalił sąd I instancji, dowody w sprawie przemawiają za uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Już na wstępie należy zgodzić się z tokiem rozumowania sądu rejonowego zawartym w uzasadnieniu, że oskarżony nawet przy zaistnieniu w przedmiotowej sprawie znamion czynu zabronionego nie mógłby odpowiadać za niego karnie (a przynajmniej nie wyczerpał dyspozycji przepisu wymienionego w akcie oskarżenia).
Prawdą jest bowiem, że to żona oskarżonego A. P. oficjalnie i faktycznie prowadziła działalność gospodarczą (...) A. P. i to ona zajmowała się sprawami finansowymi firmy.
Oskarżony – jej mąż zajmował

się „pracą w terenie”. Prawdą jest też to, że to A. P. wystawiła sporna fakturę VAT (...) z dnia 28.01.2020 roku. Biorąc pod uwagę powyższe, nie sposób uznać w jaki sposób oskarżony miałby popełnić przestępstwo usiłowania oszustwa w zbiegu z fałszerstwem intelektualnym, jaki zarzucono mu w akcie oskarżenia. W istocie jedną alternatywą jest potencjalna odpowiedzialność z tytułu podżegania przez oskarżonego do popełnienia czynu przez jego małżonkę, acz jest to koncepcja za daleko idąca.

Dalej: nawet przy uznaniu, iż oskarżony podżegał do czegokolwiek należałoby zgodzić się z drugim wnioskiem płynącym z uzasadnienia sądu I instancji, tj. w sprawie w istocie nie

sposób
dopatrzyć się
znamion czynu
zabronionego.
Zaznaczenia
wymaga fakt,
iż faktycznie
sąd odwoławczy
dostrzega, że
materiał zebrany
w toku
postępowania
przygotowawczego
mógł uzasadniać
postawienie
zarzutów W. P.,
jednak
postępowanie
dowodowe
przeprowadzone
przed sądem
I instancji z
całą pewnością
przekreśliło
wcześniejsze
ustalenia
oskarżyciela
publicznego –
a dokładnie
wydźwięk
najważniejszych
dowodów
osobowych w
sprawie.
Prawidłowo
wskazał sąd
rejonowy, że
zeznania
pokrzywdzonego
K. M., I. P.
i I. W. są
niewiarygodne i
jako takie – w
konsekwencji -
nie stanowiłyby
prawidłowej
podstawy do
ustalenia stanu
faktycznego
zgodnego z

intencja
skarżącego.
Faktem jest,
że K. M.
składał zeznania
nielogicznie i
niekonsekwentne,
dające wrażenie,
że nie do końca
ma świadomość
jak przebiegała
jego działalność.
Pozostawiając
już na boku
twierdzenia o
nagraniu
dowodzącym
winę
oskarżonego,
które jednak
mimo
podwójnego
zapewnienia nie
zostały
przedstawione
ani organom
ścigania, ani
sądowi, to
wskazać należy
choćby to, że
pokrzywdzony
jednoznacznie
twierdził, iż w
ramach jego
działalności nie
stosowano
dokumentów
WZ, a
tymczasem
zebrany w
sprawie materiał
dowodowy
osobowy i
nieosobowy
jednoznacznie
temu
zaprzeczają.
Dalej, świadek
I. P. wszystkie
informacje jakie

posiadała i
przekazała w
sprawie, w tym,
że „widziała”
jak oskarżony
zabiera baloksy
z placu, jak
się okazało miała
przekazane
przez
pokrzywdzonego
będącego w
konflikcie z
oskarżonym –
o czym nie
omieszkła
pochwalić się na
etapie
postępowania
przygotowawczego,
a przyznała
dopiero przed
sądem.
Ostatecznie
zeznała, że nie
widziała takiego
zaboru, a
dokładnie
zeznała, że nie
wie, czy widziała
zabór ostatnich
baloksów, czy
tylko jednych
z wielu (nie
wie, czy coś
„zostało” k.250).
Świadek I. W. w
istocie w ogóle
nie wiedział
czego dotyczy
postępowanie,
bo w pierwszej
kolejności
zeznawał, że
widział, że
oskarżony
zabiera skrzynie
z obraną cebulą
z placu, a
następnie

wskazał przed sądem, że przy składaniu zeznań na etapie postępowania przygotowawczego miał na myśli drewniane skrzynie, które w istocie widział nawet rano w dniu rozprawy na placu pokrzywdzonego. Trudno nie zgodzić się więc z oceną sądu rejonowego, że powyżej wskazane zeznania świadków należało uznać za niewiarygodne, a z czym nie zgadza się skarżący. Wreszcie nie sposób jest pominąć jednoznacznego w swej wymowie zapisu widniejącego na dokumencie WZ z dnia 9 stycznia 2020r. z k.74 o „pozostawieniu” 13 baloksów należących do firmy (...) A. P. w siedzibie pokrzywdzonego.

Reasumując powyższe, sąd rejonowy nie naruszył w przedmiotowej

<p>sprawie przepisów postępowania, tym bardziej nie w sposób mający wpływ na treść orzeczenia, co skutkowało rzetelnym ustaleniem stanu faktycznego sprawy w oparciu o prawidłowo ocenione dowody, a tym samym decyzja sądu I instancji zasługuje na ochronę gwarantowaną jej przez art. 7 kpk. W konsekwencji powyższego zarzuty skarżącego, należało uznać za chybione.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wobec faktu, iż zarzuty skarżącego nie zasługiwały na uwzględnienie, wniosek płynący z apelacji nie mógł pozostać uwzględniony.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1 Wyrok sądu I instancji w całości.</p>		

<p>Zwięzle o powodach w utrzymania w mocy</p>		
<p>Wobec braku stwierdzenia uchybień podniesionych w apelacji oskarzyciela publicznego, oraz nie stwierdzeniu przesłanek do uchylenia czy zmiany orzeczenia z urzędu, sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięzle o powodach zmiany</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 i 3	O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o art. 636 § 1 kpk, § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności	

	<p>adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) i § 9 ustawy o płatach w sprawach karnych. W tej sytuacji sąd odwoławczy przyznał ze Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 840 zł tytułem kosztów procesu związanych z ustanowieniem obrońcy, jako iż nieuwzględniona apelacja pochodziła wyłącznie od oskarżyciela publicznego – wydatkami obciążono Skarb Państwa.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>prokurator</p>	
<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 5 sierpnia 2022 roku sygn. akt VII K 769/22</p>	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana